mens ir 50 cm gylio. Matyt, joje buvusi įkasta pintinė atsargoms laikyti. Ploto šiaurės vakarų pakraštyje ištirta židinio dalis. Tai 80 cm gylio gana stačiomis sienelėmis duobė su 3 skirtingais anglių sluoksneliais. Atrodo, kad į tyrinėtą plotą bus patekusi pastato dalis.

Sprendžiant pagal keramiką, aikštelės centre žmonės gyveno m.e. pradžioje. Išorinė piliakalnio išvaizda rodo, kad piliakalnis buvo naudojamas ir kiek vėliau.

Gintautas Zabiela

PELEKONIŲ PILIAKALNIO I (PRIENŲ RAJ.) TYRINĖJIMAI 1988 M.

Dabar Pelekonių kaimui priskiria ni net 4 piliakalniai. Sprendžiant iš E. Volterio 1888 m. padaryto piliakalnių aprašymo (TSRS MA Archeologijos instituto Leningrado skyriaus archyvas, byla Nr. 13a / 1888. - P. 77-79), kaimui tuomet priklausė tik I ir II piliakalniai, o piliakalnis III prie Viekšnios priklausė kitam kaimui. Jau tada Jotijos ir Nemuno santakoje stūksojęs piliakalnis palengva griuvo į Nemuną. Piliakalnio irimo procesai labai paspartėjo po 1959 m., kai griūvančią šiaurės vakarų jo pusę pradėjo skalauti Kauno HES tvenkinys. Tyrinėjimų metu tebuvo išlikęs pietrytinis šlaitas - 44 m ilgio iki 5 m aukščio bei 8,5 m pločio ties pagrindu ožnugaris, orientuotas šiaurės rytų-pietvakarių kryptimi, apardytas II pasaulinio karo apkasų.

1988 m. MMT piliakalnyje padarė išlikusio šlaito pjūvį, ištyrė visą geriau išlikusią jo dalį - iš viso 33,5 m^2. Aukščiausioje vietoje aptiktas iki 60 cm storio pilko priesmėlio sluoksnis, kuriame rasta lipdyta lygiu paviršiumi šukė, pavienių žmonių kaulų. Šio sluoksnio apatinėje dalyje atidengtas 280x60 cm

dydžio akmeninio grindinio fragmentas. Grindinys viensluoksnis, iš 3,5x3x2 cm - 13x11x9 cm dydžio akmenukų. 35 cm gylyje, jau šlaite, rastas suardytas suaugusio žmogaus kapas be įkapių. Be pilko priesmėlio, jokio kito kultūrinio sluoksnio nerasta. Tyrinėjimai parodė, kad Nemunas griauna ne piliakalnio pylimą (kaip buvo manoma anksčiau), o natūralią kalvelę, neturinčią jokių įtvirtinimų.

Į pietus nuo piliakalnio yra smarkiai arimo suardyta gyvenvietė. 1987 m. V. Almonaitis joje surinko lipdytos grublėtos ir lygiu paviršiumi keramikos, priklausančios I tūkst. antrajai pusei. Atrodo, kad šiuo laiku egzistavo ir piliakalnis. Tai buvo nupjauto kūgio formos, plokščiu viršumi kalvelė, naudojama kaip slėptuvė. Prienų rajone panašūs yra 1964 m. tyrinėtas Norkūnų piliakalnis prie Mikasos bei Pelekonių piliakalnis prie Sobuvos upelio. Apleistame piliakalnyje apie XVIII a. įrengtos kaimo kapinės. Joms turetų priklausyti rastas kapas, Ir anksčiau iš griūvančio šlaito išsirisdavę žmonių kaulai.

E. Volteris mini šalia Pelekonių kaimo, miške, esančius pilkapius, kurių rasti nepavyko. 1989 m. Pelekonyse aptikta neįtvirtinta gyvenvietė, esanti 1,2 km į pietvakarius nuo Pelekonių piliakalnio I, tarp Nemuno ir kelio Pelekonys - Nibriai. Iki 0,5 m storio kultūrinis sluoksnis užima apie 10 ha plotą. Rasta lipdytos brūkšniuotos, grublėtos bei lygiu paviršiumi keramikos, žalsvo stiklo 2,6 cm skersmens karolis bei titnago skelčių, tai rodo šioje vietoje buvus akmens amžiaus ir m.e. I tūkst. gyvenvietę.

Vladas Žulkus

PALANGOS ANTROJI SENOVINĖ GYVENVIETĖ

1988 ir 1989 m. PRPI toliau žvalgė Palangos archeologijos paminklus. Buvo šurfuota Palangos šiaurinėje dalyje, į rytus nuo Naglio kalno (11 šurfų